

Službeni list

Europske unije

C 56

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 58.

16. veljače 2015.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

2015/C 056/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2015/C 056/02 Predmet C-304/13: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Centrul Județean Timiș protiv Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș „Poljoprivreda — Zajednička poljoprivredna politika — Uredba (EZ) br. 1782/2003 — Programi izravne potpore — Uvjeti za dodjelu nacionalnih dopunskih plaćanja — Uvjet koji nije predviđen propisima Unije — Uvjet nepostojanja dospjelih obveza prema državnom i/ili lokalnom proračunu na dan podnošenja zahtjeva za potporu — Nedopuštenost” 2

2015/C 056/03 Predmet C-384/13: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunal Supremo – Španjolska) – Estación de Servicio Pozuelo 4 SL protiv GALP Energía España SAU „Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zabranjeni sporazumi — Članak 81. UEZ-a — Ugovor o isključivoj opskrbi pogonskim i ogrjevnim gorivima — Uredba (EEZ) br. 1984/83 — Članak 12. stavak 2. — Uredba (EZ) br. 2790/1999 — Članci 4. točka (a) i 5. točka (a) — Trajanje isključivosti — Sporazum manjeg značaja” 3

HR

2015/C 056/04	Predmet C-202/14: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Cour administrative d'appel de Nantes – Francuska) – Adiamix protiv Direction départementale des finances publiques de l'Orne „Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točke b) i v) — Sustav poreznih oslobođenja za poduzetnika koji preuzima poduzetnika koje se nalazi u teškoćama — Odluka Komisije kojom se neki sustav potpora proglašava neusklađenim s unutarnjim tržištem — Povrat pojedinačnih potpora dodijeljenih na temelju sustava potpora — Ocjena valjanosti odluke Komisije — Pojmovi „zatečena potpora” i „nova potpora”	3
2015/C 056/05	Predmet C-508/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2014. uputio Nejvyšším správním soudem (Češka Republika) – Český telekomunikační úřad protiv T-Mobile Czech Republic a.s. i Vodafone Czech Republic a.s.	4
2015/C 056/06	Predmet C-520/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën	5
2015/C 056/07	Predmet C-528/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën	5
2015/C 056/08	Predmet C-542/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2014. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „VM Remonts” (prethodno SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija” protiv Konkurences padome.	6
2015/C 056/09	Predmet C-547/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2014. uputio High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Engleska i Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited protiv Secretary of State for Health	6
2015/C 056/10	Predmet C-549/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. prosinca 2014. uputio Højesteret (Danska) – Finn Frogne A/S protiv Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation	8
2015/C 056/11	Predmet C-550/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2014. uputio Østre Landsret (Danska) – Envirotec Denmark ApS protiv Skatteministeriet.	9
2015/C 056/12	Predmet C-555/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2014. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia (Španjolska) – IOS Finance EFC S.A. protiv Servicio Murciano de Salud	10
2015/C 056/13	Predmet C-406/13: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 11. studenoga 2014. – Europska komisija protiv Rumunjske.	10
2015/C 056/14	Predmet C-645/13: Rješenje predsjednika Suda od 18. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Barcelona – Španjolska) – Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito protiv Evarista Méndezza Sene, Edelmire Pérez Vicente, Daniela Méndezza Sene, Victoriane Pérez Bicéntež.	10
2015/C 056/15	Predmet C-382/14: Rješenje predsjednika Suda od 17. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Juergen Schneider, Erika Schneider protiv Condor Flugdienst GmbH	11

2015/C 056/25	Predmet T-697/13: Rješenje Općeg suda od 21. studenoga 2014. – Kinnarps protiv OHIM-a (MAKING LIFE BETTER AT WORK) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice MAKING LIFE BETTER AT WORK — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Tužba djelomično očito pravno neutemeljena, a djelomično nedopuštena”)	18
2015/C 056/26	Predmet T-171/14: Rješenje Općeg suda od 26. studenoga 2014. – Léon Van Parys protiv Komisije („Tužba za poništenje — Carinska unija — Dopis Komisije kojim se obavještava tužitelja o produljenju roka za obradu zahtjeva za otpust carina — Zahtjev za odluku — Nenadležnost Općeg suda — Nepostojanje pravnog interesa — Očita nedopuštenost”)	19
2015/C 056/27	Predmet T-199/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Vanbreda Risk & Benefits protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga osiguranja stvari i osoba — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Dopuštenost — Fumus boni juris — Hitnost — Postupak vaganja interesa”) . .	20
2015/C 056/28	Predmet T-277/14: Rješenje Općeg suda od 10. prosinca 2014. – Mabrouk protiv Vijeća „Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata u odnosu na situaciju u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Tužba zbog propusta — Zahtjev za pristup dokazima u posjedu Vijeća protiv fizičke osobe obuhvaćene tim mjerama — Pristup koji je odobrilo Vijeće — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”	20
2015/C 056/29	Predmet T-313/14: Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2014. – Christian Dior Couture protiv OHIM-a (Prikaz ponavljajućih kvadrata s reljefnim efektom) („Žig Zajednice — Djelomično odbijanje registracije — Djelomično povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	21
2015/C 056/30	Predmet T-342/14 P: Rješenje Općeg suda 12. prosinca 2014. – CR protiv Parlamenta i Vijeća („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Povrat preplaćenih iznosa — Prigovor nezakonitosti članka 85. stavka 2. Pravilnika — Pravna sigurnost — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja — Očito neosnovana žalba”)	21
2015/C 056/31	Predmet T-345/14: Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2014. – Quanzhou Wouxun Electronics protiv OHIM-a – Locura Digital (WOUXUN) („Tužba za poništenje — Rok za tužbu — Zakašnjenje — Nepostojanje nepredvidivih okolnosti ili više sile — Očita nedopuštenost”)	22
2015/C 056/32	Predmet T-355/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2014. – STC protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Izgradnja i održavanje trigeneracijske elektrane — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje fumus boni juris”)	23
2015/C 056/33	Predmet T-532/14: Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2014. – Alsharghawi protiv Vijeća („Tužba za poništenje — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja zbog situacije u Libiji — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora — Rok za tužbu — Početak tijeka roka — Nedopuštenost”)	23
2015/C 056/34	Predmet T-652/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. prosinca 2014. – AF Steelcase protiv OHIM-a („Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Isporuka i ugradnja namještaja — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Nepostojanje fumus boni juris”)	24

2015/C 056/35	Predmet T-796/14: Tužba podnesena 4. prosinca 2014. – Philip Morris protiv Komisije	24
2015/C 056/36	Predmet T-800/14: Tužba podnesena 9. prosinca 2014. – Philip Morris protiv Komisije	25
2015/C 056/37	Predmet T-816/14: Tužba podnesena 17. prosinca 2014. – Tayto Group protiv OHIM-a – MIP Metro (REAL HAND COOKED)	26
2015/C 056/38	Predmet T-843/14: Tužba podnesena 24. prosinca 2014. – Gascogne Sack Deutschland i Gascogne protiv Komisije	27
2015/C 056/39	Predmet T-847/14: Tužba podnesena 30. prosinca 2014. – GHC protiv Komisije	28
2015/C 056/40	Predmet T-1/15: Tužba podnesena 2. siječnja 2015. – SNCM protiv Komisije	29
2015/C 056/41	Predmet T-259/12: Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2014. – Alban Giacomo protiv Komisije. . .	30
2015/C 056/42	Predmet T-547/12: Rješenje Općeg suda od 5. prosinca 2014. – Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe protiv EMA-e	30
2015/C 056/43	Predmet T-442/13: Rješenje Općeg suda od 9. prosinca 2014. – Makhoul protiv Vijeća	31
2015/C 056/44	Predmet T-48/14: Rješenje Općeg suda od 9. prosinca 2014. – Pfizer protiv Komisije i EMA-e	31
2015/C 056/45	Predmet T-689/14 P: Rješenje Općeg suda od 3. prosinca 2014. – ENISA protiv Psarrasa	31

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2015/C 056/01)***Posljednja objava**

SL C 46, 9.2.2015.

Prethodne objave

SL C 34, 2.2.2015.

SL C 26, 26.1.2015.

SL C 16, 19.1.2015.

SL C 7, 12.1.2015.

SL C 462, 22.12.2014.

SL C 448, 15.12.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Centrul Județean Timiș protiv Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Predmet C-304/13) ⁽¹⁾

„Poljoprivreda — Zajednička poljoprivredna politika — Uredba (EZ) br. 1782/2003 — Programi izravne potpore — Uvjeti za dodjelu nacionalnih dopunskih plaćanja — Uvjet koji nije predviđen propisima Unije — Uvjet nepostojanja dospjelih obveza prema državnom i/ili lokalnom proračunu na dan podnošenja zahtjeva za potporu — Nedopuštenost”

(2015/C 056/02)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Centrul Județean Timiș

Tuženik: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Uz sudjelovanje: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – București

Izreka

Članak 143. točka (c) Uredbe Vijeća br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike te izmjenama Uredbe (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (CE) br. 1254/1999, (CE) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001, kako je izmijenjena Aktom o uvjetima pristupanja Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji i prilagodbama Ugovora o osnivanju Europske unije, i članak 132. Uredbe (EZ) Vijeća br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjenama Uredbe (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003, treba tumačiti na način da su im suprotni nacionalni propisi koji iz korištenja dopunske nacionalne potpore isključuju proizvođače koji na dan podnošenja zahtjeva za potporu imaju dospjele obveze prema državnom i/ili lokalnom proračunu budući da nijedan uvjet u vezi s izostankom takvih dospjelih obveza nije bio predmet prethodnog odobrenja Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 52, 22.2.2014.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Tribunal Supremo – Španjolska) – Estación de Servicio Pozuelo 4 SL protiv GALP Energía España SAU

(Predmet C-384/13) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zabranjeni sporazumi — Članak 81. UEZ-a — Ugovor o isključivoj opskrbi pogonskim i ogrjevnim gorivima — Uredba (EEZ) br. 1984/83 — Članak 12. stavak 2. — Uredba (EZ) br. 2790/1999 — Članci 4. točka (a) i 5. točka (a) — Trajanje isključivosti — Sporazum manjeg značaja”

(2015/C 056/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Estación de Servicio Pozuelo 4 SL

Tuženik: GALP Energía España SAU

Izreka

1. Ugovor kao što je onaj koji čini predmet glavnog postupka, koji uspostavlja u korist dobavljača petrokemijskih proizvoda pravo služnosti u svrhu izgradnje benzinske postaje i davanje iste u zakup vlasniku zemljišta te koji sadrži dugotrajnu obvezu isključive kupnje, načelno nema za posljedicu znatno ograničenje tržišnog natjecanja i stoga nije obuhvaćen zabranom iz članka 81. stavka 1. UEZ-a iz razloga što, s jedne strane, tržišni udio dobavljača ne premašuje 3 %, s obzirom na to da je tržišni udjel trojice ostalih dobavljača otprilike 70 %, i, s druge strane, trajanje navedenog ugovora nije očito pretjerano u odnosu na prosječno trajanje ugovora koji se općenito zaključuju na predmetnom tržištu, što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.
2. Članak 12. stavak 2. Uredbe (EZ) Komisije br. 2790/1999 od 22. prosinca 1999. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađeno djelovanje treba tumačiti na način da se ugovor, koji je bio na snazi 31. svibnja 2000. i sadrži klauzulu o obvezi nenatjecanja te ispunjava uvjete za izuzeće iz Uredbe (EEZ) Komisije br. 1984/83 od 22. lipnja 1983. o primjeni članka 85. stavka 3. Ugovora na kategorije sporazuma o isključivoj kupnji, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) Komisije br. 1582/97 od 30. srpnja 1997., pritom ne ispunjavajući one iz Uredbe br. 2790/1999, izuzme iz zabrane određene člankom 81. stavkom 1. UEZ-a do 31. prosinca 2001.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Cour administrative d'appel de Nantes – Francuska) – Adiamix protiv Direction départementale des finances publiques de l'Orne

(Predmet C-202/14) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točke b) i v) — Sustav poreznih oslobođenja za poduzetnika koji preuzima poduzetnika koje se nalazi u teškoćama — Odluka Komisije kojom se neki sustav potpora proglašava neusklađenim s unutarnjim tržištem — Povrat pojedinačnih potpora dodijeljenih na temelju sustava potpora — Ocjena valjanosti odluke Komisije — Pojmovi „zatečena potpora” i „nova potpora””

(2015/C 056/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d'appel de Nantes

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Adiamix

Tuženik: Direction départementale des finances publiques de l'Orne

Izreka

Razmatranjem postavljenog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost Odluke Komisije 2004/343/CE od 16. prosinca 2003. o sustavu potpora koji Francuska dodjeljuje kod preuzimanja poduzetnika koji se nalazi u teškoćama.

(¹) SL C 202, 30.6.2014.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2014. uputio Nejvyšším správním soudem (Češka Republika) – Český telekomunikační úřad protiv T-Mobile Czech Republic a.s. i Vodafone Czech Republic a.s.

(Predmet C-508/14)

(2015/C 056/05)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Český telekomunikační úřad

Tuženici: T-Mobile Czech Republic a.s. i Vodafone Czech Republic a.s.

Druge stranke u postupku: O2 Czech Republic a.s. (koji se do 20. lipnja 2014. zvao Telefónica Czech Republic, a.s.) i UPC Česká republika, s.r.o.

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 12. i 13. Direktive br. 2002/22/ES (¹) Europskog parlamenta i Vijeća o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama od 7. ožujka 2002. (u daljnjem tekstu: Direktiva) tumačiti u smislu da se u njima uspostavljen pojam „neto troška” pružanja te usluge, protiv tome da cijena izračunatih neto troškova tih usluga obuhvaća također „opravdanu korist” njihovog pružatelja?
2. Imaju li u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, te odredbe direktive (članci 12. i 13.) izravni učinak?
3. Ako članci 12. i 13. imaju izravan učinak, može li se na njega pozivati protiv trgovačkog društva u kojem država članica drži (kontrolira) 51 % dionica, u ovom slučaju društva O2 Czech Republic a.s. (radi li se o „državnom subjektu”)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanja 1. do 3., može li se ta direktiva također primjenjivati na odnose nastale prije pristupanja Češke Republike Europskoj uniji (između 1. travnja 2004. i 30. travnja 2004.)?

(¹) SL L 108, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-520/14)

(2015/C 056/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Podnositelji kasacijske žalbe: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 1. točku (c) i članak 9. stavak 1. Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾ tumačiti tako da općinu treba smatrati poreznim obveznikom u smislu te direktive u pogledu školskog prijevoza uređenog kako je opisano u ovoj presudi?
2. Treba li pri odgovoru na to pitanje to uređenje uzeti u obzir u cijelosti ili to ispitivanje treba provesti zasebno za svaku uslugu prijevoza?
3. Ako je potonje slučaj: mora li se u tom slučaju razlikovati između prijevoza učenika na udaljenosti između šest i 20 kilometara te prijevoza učenika na udaljenosti većoj od 20 kilometara?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-528/14)

(2015/C 056/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Podnositelj kasacijske žalbe: X

Protivnik kasacijske žalbe: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li Uredba br. 1186/2009 ⁽¹⁾ mogućnost da fizička osoba svoje uobičajeno boravište istodobno ima u državi članici i u trećoj zemlji i, ako da, vrijedi li oslobođenje od uvoznih carina predviđeno u članku 3. za osobno vlasništvo koje je preneseno u Europsku uniju kada ta osoba prestane imati svoje uobičajeno boravište u trećoj zemlji?

2. U slučaju da Uredba br. 1186/2009 isključuje mogućnost dvostrukog uobičajenog boravišta, a ocjena svih okolnosti nije dovoljna za određivanje uobičajenog boravišta: pomoću kojih pravila ili kriterija za potrebe primjene te uredbe treba odrediti u kojoj zemlji osoba o kojoj je riječ ima svoje uobičajeno boravište u slučaju poput ovoga, u kojem ta osoba u trećoj zemlji ima i osobne i poslovne veze, a u državi članici osobne veze?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL L 324, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 260.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2014. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „VM Remonts” (prethodno SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija” protiv Konkurences padome

(Predmet C-542/14)

(2015/C 056/08)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SIA „VM Remonts” (prethodno SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija”

Tuženik: Konkurences padome

Prethodno pitanje

Treba li članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti tako da je za utvrđenje o sudjelovanju poduzetnika u sporazumu kojim se ograničava tržišno natjecanje potrebno dokazati da je rukovoditelj osobno postupao odnosno da je znao za postupanje osobe koja pruža vanjske usluge poduzetniku, a istodobno djeluje i za račun drugih sudionika mogućeg zabranjenog sporazuma ili je na to postupanje pristao?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2014. uputio High Court of Justice, Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Engleska i Wales) (Ujedinjena Kraljevina) – Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited protiv Secretary of State for Health

(Predmet C-547/14)

(2015/C 056/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Engleska i Wales)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited

Tuženik: Secretary of State for Health

Druge stranke: Imperial Tobacco Limited, British American Tobacco UK Limited, JT International SA, Gallaher Limited, Tann UK Limited and Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG i Benkert UK Limited, Joh. Wilh. Von Eicken GmbH

Prethodna pitanja

Sudu Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) upućuju se sljedeća pitanja u vezi Direktive 2014/40/EU ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva) za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a:

Pravni temelj

1. Je li Direktiva ništetna u cijelosti ili djelomično zato što članak 114. UFEU-a ne pruža prikladni pravni temelj? Osobito:

(a) U vezi s člankom 24. stavkom 2. Direktive:

(i) pravilno protumačen, u kojoj mjeri dopušta državama članicama da usvoje stroža pravila u vezi pitanja „standardizacije” pakiranja duhanskih proizvoda; i,

(ii) s obzirom na to tumačenje, je li članak 24. stavak 2. ništetan zato što članak 114. UFEU-a ne pruža prikladni pravni temelj?

(b) Je li članak 24. stavak 3. Direktive, koji omogućava državama članicama da zabrane kategoriju duhana ili srodnog proizvoda u posebnim okolnostima, ništetan zato što članak 114. UFEU-a ne pruža prikladni pravni temelj?

(c) Jesu li sljedeće odredbe ništete zato što članak 114. UFEU-a ne pruža prikladni pravni temelj:

(i) odredba poglavlja II. Glave II. Direktive, koje se odnose na označivanje i pakiranje;

(ii) članak 7. Direktive, u mjeri u kojoj zabranjuje mentol cigarete i duhanske proizvode sa svojstvenom aromom;

(iii) članak 18. Direktive, koji omogućava državama članicama da zabrane prekograničnu prodaju duhanskih proizvoda na daljinu; i,

(iv) članak 3. stavak 4. i članak 4. stavak 5. Direktive, koji delegira ovlasti na Komisiju u vezi razine emisija?

Proporcionalnost i temeljna prava

2. U vezi s člankom 13. Direktive:

(a) zabranjuje li taj članak, pravilno protumačen, istinite i ne zavaravajuće izjave o duhanskim proizvodima na pakiranju proizvoda; i,

(b) ako je to tako, je li taj članak ništetan zato što krši načelo proporcionalnosti i/ili članak 11. Povelje o temeljnim pravima?

3. Je li koja od sljedećih odredaba Direktive ništetna zato što krši načelo proporcionalnosti:

(a) članak 7. stavak 1. i članak 7. stavak 7., u mjeri u kojoj zabranjuju stavljanje na tržište duhanskih proizvoda s mentolom kao svojstvene arome i stavljanje na tržište duhanskih proizvoda koji sadrže okuse u bilo kojim sastojcima;

(b) članak 8. stavak 3., članak 9. stavak 3., članak 10. stavak 1. točka (g) i članak 14., u mjeri u kojoj nameću razne zahtjeve standardizacije pakiranja; i,

(c) članak 10. stavak 1. točke (a) i (c), u mjeri u kojoj zahtijevaju da zdravstvena upozorenja pokrivaju 65 % vanjske prednje i stražnje površine jediničnog pakiranja i svih vanjskih pakiranja?

Delegiranje/Provedba

4. Jesu li koje od sljedećih odredaba Direktive ništetne zato što krše članak 290. UFEU-a:
- (a) članak 3. stavak 2. i članak 3. stavak 4. o maksimalnoj razini emisija;
 - (b) članak 4. stavak 5. o metode mjerenja emisija;
 - (c) članak 7. stavak 5., članak 7. stavak 11. i članak 7. stavak 12. o propisima o sastojcima;
 - (d) članak 9. stavak 5., članak 10. stavak 1. točka (f), članak 10. stavak 3., članak 11. stavak 6., članak 12. stavak 3. i članak 20. stavak 12. o zdravstvenim upozorenjima;
 - (e) članak 20. stavak 11. o zabrani elektroničkih cigareta i/ili spremnika za ponovno punjenje; i/ili,
 - (f) članak 15. stavak 12. o ugovorima o pohrani podataka?
5. Jesu li članak 3. stavak 4. i članak 4. stavak 5. Direktive ništetni zato što krše načelo pravne sigurnosti i/ili nedopušteno delegiraju ovlasti vanjskim tijelima koja nisu podložna postupovnoj zaštiti koju zahtijeva pravo EU-a?
6. Je li ikoja od sljedećih odredbi Direktive ništetna zato što krši članak 291. UFEU-a:
- (a) članak 6. stavak 1. o obvezama izvješćivanja;
 - (b) članak 7. stavci 2. do 4. i članak 7. stavak 10. o provedbenim aktima u vezi zabrane duhanskih proizvoda u određenim okolnostima; i/ili,
 - (c) članak 9. stavak 6. i članak 10. stavak 4. o zdravstvenim upozorenjima?

Supsidijarnost

7. Je li Direktiva a osobito članak 7., članak 8. stavak 3., članak 9. stavak 3., članak 10. stavak 1. točka (g), članci 13. i 14. ništetni zato što nisu u skladu s načelom supsidijarnosti?

(¹) Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, str. 1).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. prosinca 2014. uputio Højesteret (Danska) – Finn Frogne A/S
protiv Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation**

(Predmet C-549/14)

(2015/C 056/10)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Højesteret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finn Frogne A/S

Tuženik: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ ⁽¹⁾ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, u vezi s presudama Suda Europske unije u predmetima Priesetext Nachrichtenagentur protiv Austrije, C-454/06, ECLI:EU:C:2008:351 i Wall protiv grada Frankfurta na Majni i Frankfurter Entsorgungs- und Service (FES), C-91/08, ECLI:EU:C:2010:182, tumačiti na način da sporazum o nagodbi, koji uvodi ograničenja i izmjene usluga koje treba pružiti prema prvobitnom sporazumu stranaka, u okviru ugovora za kojeg je prethodno raspisan javni natječaj i uzajamnog sporazuma o odricanju od primjene pravnih lijekova u slučaju kršenja radi izbjegavanja naknadnog sudskog postupka, predstavlja ugovor koji sam po sebi iziskuje postupak javne nabave, u situaciji kada je ispunjenje izvornog ugovora postalo otežano?

⁽¹⁾ SL 2004 L 134, str. 114.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2014. uputio Østre Landsret (Danska) – Envirotec Denmark ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-550/14)

(2015/C 056/11)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Envirotec Denmark ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Prethodna pitanja

Jesu li poluge koje se sastoje od nasumično grubo spojenih različitih otpadnih metalnih predmeta koji sadrže zlato obuhvaćene pojmovima „zlatnog materijala ili poluproizvoda” u smislu članka 198. stavka 2. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾?

Može se uzeti kao utvrđeno da se poluge sastoje od nasumično grubo spojenih različitih otpadnih metalnih predmeta i mogu, osim zlata, također sadržavati organske materijale kao što su zubi, guma, PVC i metale/materijale kao što su bakar, kositar, nikal, amalgam, ostatke baterija koje sadrže olovo i živu, različite otrovne tvari itd. Stoga nije upitno da se radi o proizvodu koji sadrži zlato koji se izravno prerađuje u gotovi proizvod. S druge strane, poluga je prerađeni proizvod (spoj) koja je – kao oblik međuproizvoda – napravljena s ciljem izdvajanja sadržaja od zlata. Poluge imaju visok udio zlata, u prosjeku između 500 i 600 tisućina, stoga uglavnom iznad 325 tisućina zlata. Nakon izdvajanja, sadržaj od zlata namijenjen je izradi zlatnih proizvoda i proizvoda koji sadrže zlato.

Odgovarajući na pitanje, može se uzeti kao utvrđeno da poluge ne mogu izravno tvoriti dijelove drugih proizvoda, jer prvenstveno moraju biti podvrgnute procesu obrade u kojem se odvajaju metali, dok se nemetali, opasne tvari i sl. otapaju/izdvajaju.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost. (SL 2006 L 347, str. 1). (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2014. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia (Španjolska) – IOS Finance EFC S.A. protiv Servicio Murciano de Salud

(Predmet C-555/14)

(2015/C 056/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Murcia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IOS Finance EFC S.A.

Tuženik: Servicio Murciano de Salud

Prethodna pitanja

Uzimajući u obzir odredbe članka 4. stavka 1., članka 6. i članka 7. stavaka 2. i 3. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. ⁽¹⁾ o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama:

1. Treba li članak 7. stavak 2. Direktive tumačiti tako da država članica naplatu dugovane glavnice ne može uvjetovati odustajanjem od zateznih kamata?
2. Treba li članak 7. stavak 3. Direktive tumačiti tako da država članica naplatu dugovane glavnice ne može uvjetovati odustajanjem od troškova naplate?
3. U slučaju potvrđnog odgovora na prethodna pitanja, može li se dužnik koji je javni naručitelj pozvati na autonomiju volje stranaka kako bi izbjegao obvezu plaćanja zateznih kamata ili troškova naplate?

⁽¹⁾ (SL L 48, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.)

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 11. studenoga 2014. – Europska komisija protiv Rumunjske

(Predmet C-406/13) ⁽¹⁾

(2015/C 056/13)

Jezik postupka: rumunjski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Rješenje predsjednika Suda od 18. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Barcelona – Španjolska) – Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito protiv Evarista Méndez Sene, Edelmire Pérez Vicente, Daniela Méndez Sene, Victoriane Pérez Bicénte

(Predmet C-645/13) ⁽¹⁾

(2015/C 056/14)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 71, 8.3.2014.

**Rješenje predsjednika Suda od 17. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht
Rüsselsheim – Njemačka) – Juergen Schneider, Erika Schneider protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-382/14) ⁽¹⁾

(2015/C 056/15)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 439, 8.12.2014.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2014. – Pilkington Group i dr. protiv Komisije

(Predmet T-72/09) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište automobilskog stakla — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a — Sporazumi o podjeli tržišta i razmjeni tržišno osjetljivih informacija — Novčane kazne — Pravo na obranu — Retroaktivna primjena Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Vrijednost prodaje — Pasivna ili sporedna uloga — Preventivni učinak novčane kazne — Uzimanje u obzir ranije izrečenih novčanih kazni — Gornja granica novčane kazne — Tečaj za izračun gornje granice novčane kazne”)

(2015/C 056/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Pilkington Group Ltd (St Helens, Ujedinjena Kraljevina); Pilkington Automotive Ltd (Lathom, Ujedinjena Kraljevina); Pilkington Automotive Deutschland GmbH (Witten, Njemačka); Pilkington Holding GmbH (Gelsenkirchen, Njemačka); i Pilkington Italia SpA (San Salvo, Italija) (zastupnici: J. Scott, S. Wisking, K. Fountoukakos-Kyriakakos, *solicitors*, J. Turner, QC, A. Bates, *barrister*, C. Puech Baron i D. Katrana, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, A. Biolan i M. Kellerbauer, potom A. Biolan, M. Kellerbauer i N. von Lingen, i konačno A. Biolan, M. Kellerbauer i F. Ronkes Agerbeek, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2008) 6815 *final* od 12. studenoga 2008. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (COMP/39.125 – Automobilsko staklo), kako je izmijenjena Odlukom Komisije C (2009) 863 *final* od 11. veljače 2009. i Odlukom Komisije C (2013) 1119 *final* od 28. veljače 2013., u dijelu u kojem se ona odnosi na tužitelje, i, podredno, zahtjev za poništenje članka 2. te odluke u dijelu u kojem se izriče novčana kazna tužiteljima ili, podredno tome, zahtjev za smanjenje iznosa te novčane kazne.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH i Pilkington Italia SpA snose 90 % vlastitih troškova i cjelokupne troškove Komisije, a Komisija snosi 10 % troškova tužitelja.

⁽¹⁾ SL C 102, 1.5.2009.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2014. – Hamas protiv Vijeća(Predmet T-400/10) ⁽¹⁾

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Pozivanje na teroristička djela — Nužnost odluke nadležnog tijela u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931 — Obveza obrazlaganja — Odgoda učinaka poništenja”

(2015/C 056/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Hamas (Doha, Katar) (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i R. Szostak, a zatim B. Driessen i G. Étienne, agenti)

Intervenijent koji podržava tuženika: Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis i É. Cujo, a zatim M. Konstantinidis i F. Castillo de la Torre, agenti)

Predmet

Prvotno, zahtjev za poništenje Obavijesti Vijeća upućene osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL 2010, C 188, str. 13.), Odluke Vijeća 2010/386/ZVSP od 12. srpnja 2010. kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL L 178, str. 28.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 610/2010 od 12. srpnja 2010. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 1285/2009 (SL L 178, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Odluke Vijeća 2010/386/ZVSP od 12. srpnja 2010., 2011/70/ZVSP od 31. siječnja 2011., 2011/430/ZVSP od 18. srpnja 2011. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, odluke Vijeća 2011/872/ZVSP od 22. prosinca 2011., 2012/333/ZVSP od 25. lipnja 2012., 2012/765/ZVSP od 10. prosinca 2012., 2013/395/ZVSP od 25. srpnja 2013., 2014/72/ZVSP od 10. veljače 2014. i 2014/483/ZVSP od 22. srpnja 2014. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage odluka 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 i 2014/72, poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem).
2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 610/2010 od 12. srpnja 2010., br. 83/2011 od 31. siječnja 2011., br. 687/2011 od 18. srpnja 2011., br. 1375/2011 od 22. prosinca 2011., br. 542/2012 od 25. lipnja 2012., br. 1169/2012 od 10. prosinca 2012., br. 714/2013 od 25. srpnja 2013., br. 125/2014 od 10. veljače 2014., br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju van snage provedbenih uredaba (EU) br. 1285/2009, br. 610/2010, br. 83/2011, br. 687/

2011, br. 1375/2011, br. 542/2012, br. 1169/2012, br. 714/2013 i br. 125/2014, poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem).

3. Učinci Odluke 2014/483 i Provedbene uredbe br. 790/2014 zadržavaju se na snazi tijekom tri mjeseca od objave ove presude ili, ako je uložena žalba u roku iz članka 56. stavka 1. Statuta Suda Europske unije, do donošenja odluke Suda o toj žalbi.
4. U preostalom dijelu tužba se odbacuje.
5. Vijeću Europske unije se osim vlastitih troškova nalaže i snošenje troškova Hamasa.
6. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 317, 20.11.2010.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2014. – Si.mobil protiv Komisije

(Predmet T-201/11) (¹)

(„Tržišno natjecanje — Zloupotreba vladajućeg položaja — Slovensko tržište mobilne telefonije — Odluka o odbijanju tužbe — Postupanje tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje u predmetu — Nepostojanje interesa Unije”)

(2015/C 056/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d. (Ljubljana, Slovenija) (zastupnici: u početku P. Alexiadis i E. Sependa, solicitors, zatim P. Alexiadis, P. Figueroa Regueiro i A. Melihen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku C. Giolito, B. Gencarelli i A. Biolan, zatim C. Giolito i A. Biolan, agenti)

Intervenijent koji podupire tuženika: Republika Slovenija (zastupnici: T. Mihelič Žitko i V. Klemenc, agenti); i Telekom Slovenije d.d. prethodno Mobitel, telekomunikacijske storitve d.d. (Ljubljana, Slovenija) (zastupnici: J. Sladič i P. Sladič, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2011) 355 *final* od 24. siječnja 2011. kojom se odbija tužba tužitelja koja se odnosi na povredu članka 102. UFEU-a koju je navodno počinilo društvo Mobitel na više veleprodajnih i maloprodajnih tržišta mobilne telefonije (predmet COMP/39.707 – Si.mobil/Mobitel).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d. nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije i društva Telekom Slovenije d.d.
3. Republika Slovenija snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 160, 28.5.2011.

Presuda Općeg suda od 8. siječnja 2015. – Club Hotel Loutraki i dr. protiv Komisije**(Predmet T-58/13) ⁽¹⁾****(„Državne potpore — Iskorištavanje uređaja za video lutriju — Dodjela isključive licencije od strane Helenske Republike — Odluka kojom je utvrđeno nepostojanje državne potpore — Nepokretanje formalnog istražnog postupka — Ozbiljne teškoće — Postupovna prava zainteresiranih stranaka — Obveza obrazlaganja — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Prednost — Zajednička ocjena priopćenih mjera”)**

(2015/C 056/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Grčka); Vivere Entertainment AE (Atena, Grčka); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grčka); Elliniko Casino Kerkyras (Atena); Casino Rodos (Rodos, Grčka); Porto Carras AE (Alimos, Grčka); i Kazino Aigaiou AE (Siros, Grčka) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Afonso i P.-J. Loewenthal, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Helenska Republika (zastupnici: E.-M. Mamouna i K. Boskovits, agenti); i Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Atena, Grčka) (zastupnici: u početku K. Fountoukakos-Kyriakakos, *solicitor*, L. Van den Hende i M. Sánchez Rydelski, odvjetnici, zatim M. Petite i A. Tomtsis, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2012) 6777 *final* od 3. listopada 2012. o državnoj potpori SA 33 988 (2011/N) – Grčka – Modaliteti produljenja isključivog prava OPAP-a za pružanje trinaest igara na sreću i dodjela isključive licencije za iskorištavanje 35 000 uređaja za video lutriju na razdoblje od deset godina.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE i Kazino Aigaiou AE snošenje vlastitih troškova te troškova Europske komisije i Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
3. Nalaže se Helenskoj Republici snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 114, 20.4.2013.

Presuda Općeg suda od 17. prosinca 2014. – Lidl Stiftung protiv OHIM-a (Deluxe)**(Predmet T-344/14) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice Deluxe — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2015/C 056/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Kefferpütz i A. Wrage, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Schiftko, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. ožujka 2014. (predmet R 1223/2013-1), u odnosu na prijavu za registraciju figurativnog znaka Deluxe kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Lidl Stiftung & Co. KG snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 235, 21.7.2014.

Rješenje Općeg suda od 10. prosinca 2014. – *Productos Derivados del Acero* protiv Komisije

(Predmet T-388/10) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Zastupanje stranaka — Obustava postupka”)

(2015/C 056/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: *Productos Derivados del Acero, SA* (Catarroja, Španjolska) (zastupnici: M. Escuder Tella, F. Palau-Ramírez i J. Viciano Pastor, odvjetnici, zatim M. Escuder Tella i J. Viciano Pastor, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, F. Castilla Contreras i V. Bottka, agenti)

Predmet

Zahtjev za ukidanje ili preinaku Odluke Komisije C (2010) 4387 *final* od 30. lipnja 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38344 – prednaprezanje čelika), izmijenjene Odlukom Komisije C (2010) 6676 *final* od 30. rujna 2010. i Odlukom Komisije C (2011) 2269 *final* od 4. travnja 2011.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Nalaže se društvu *Productos Derivados del Acero, SA* snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 301, 6.11.2010.

Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2014. – AQ protiv Parlamenta

(Predmet T-168/11) ⁽¹⁾

(„Tužba za naknadu štete — Popravljanje štete koju je pretrpio tužitelj po odluci Parlamenta o obustavi postupka povodom peticije — Zahtjev za otvaranje istrage o navodnim nepravilnostima u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava — Očita nedopuštenost”)

(2015/C 056/22)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: AQ (Żary, Poljska) (zastupnik: P. K. Rosiak, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnik: K. Zejdová, agent)

Predmet

Tužba za naknadu štete usmjerena na ostvarivanje popravljivanja štete koju je pretrpio tužitelj po odluci Parlamenta o obustavi postupka povodom peticije kojom zahtjeva otvaranje istrage o navodnim nepravilnostima u postupku pred Europskim sudom za ljudska prava.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Nalaže se AQ-u snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europskog parlamenta.
3. Iznos besplatne pravne pomoći na teret blagajne Općeg suda iznosi 1 653,36 eura.

⁽¹⁾ SL C 250, 18.8.2012.

Rješenje Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Alstom protiv Komisije

(Predmet T-164/12) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Tužba za naknadu štete podnesena nacionalnom sudu — Zahtjev za suradnju — Članak 15. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Odluka Komisije da nacionalnom sudu dostavi informacije — Povlačenje zahtjeva — Povlačenje odluke — Obustava postupka”)

(2015/C 056/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alstom (Levallois-Perret, Francuska) (zastupnici: J. Derenne, odvjetnik, N. Heaton, P. Chaplin i M. Farley, *solicitors*, zatim J. Derenne, N. Heaton i P. Chaplin)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Antoniadis, N. Khan i P. Van Nuffel, agenti)

Intervenijent koji podržava tuženika: National Grid Electricity Transmission plc (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Magnus, C. Bryant, E. Coulson, *solicitors*, J. Turner, D. Beard, QC, i L. John, *barrister*)

Predmet

Poništenje odluke Komisije, o kojoj je tužitelj obaviješten dopisom glavnog direktora Glavne uprave za tržišno natjecanje Komisije od 26. siječnja 2012. pod oznakom D/2012/006840, kojom se odbija zahtjev za suradnju od strane High Court of Justice (England & Wales), jer obuhvaća objavljivanje informacija koje su navodno pokrivene poslovnom tajnom, u svom odgovoru na obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u predmetu COMP/F/38.899 – Plinom izolirani sklopni uređaji.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Nalaže se svakoj stranci snošenje vlastitih troškova, uključujući one nastale u postupku privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 165, 9.6.2012.

Rješenje Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Talanton protiv Komisije**(Predmet T-165/13) ⁽¹⁾****(„Arbitražna klauzula — Ugovori Pocemon i Perform sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) — Prihvatljivi troškovi — Povrat uplaćenih iznosa — Izvješće o reviziji — Nepostojanje pravnog interesa — Deklarirani interes — Nedopuštenost”)**

(2015/C 056/24)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grčka) (zastupnici: M. Angelopoulos i K. Damis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i A. Sauka, agenti, uz asistenciju L. Athanassioua i G. Gerapetritisa, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena Općem sudu na temelju članka 272. UFEU-a i članka 340. stavka 1. UFEU-a, za utvrđenje, s jedne strane, da odbijanje Komisije da prihvatljivim troškovima smatra određene iznose isplaćene tužitelju na temelju ugovora o bespovratnim sredstvima Perform i Pocemon predstavlja povredu Komisijinih ugovornih obveza i s druge strane, da ne postoji potreba da se vrati određen dio tih iznosa, kao i iznosa ugovorne kazne koji je utvrdila Komisija.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvu Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon nalaže se snošenje troškova, uključujući i one nastale u postupku privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 156, 1.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 21. studenoga 2014. – Kinnarps protiv OHIM-a (MAKING LIFE BETTER AT WORK)**(Predmet T-697/13) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice MAKING LIFE BETTER AT WORK — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Tužba djelomično očitno pravno neutemeljena, a djelomično nedopuštena”)**

(2015/C 056/25)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Kinnarps AB (Kinnarp, Švedska) (zastupnik: M. Wahlin, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: G. Melander i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. listopada 2013. (predmet R 2272/2012-2) u vezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka MAKING LIFE BETTER AT WORK kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kinnarps AB nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 93, 29.3.2014.

Rješenje Općeg suda od 26. studenoga 2014. – Léon Van Parys protiv Komisije

(Predmet T-171/14) (¹)

(„Tužba za poništenje — Carinska unija — Dopis Komisije kojim se obavještava tužitelja o produljenju roka za obradu zahtjeva za otpust carina — Zahtjev za odluku — Nenadležnost Općeg suda — Nepostojanje pravnog interesa — Očita nedopuštenost”)

(2015/C 056/26)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Firma Léon Van Parys (Antwerpen, Belgija) (zastupnici: P. Vlaemminck, B. Van Vooren i R. Verbeke, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Caeiros, B.-R. Killmann i M. van Beek, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje dopisa Komisije od 24. siječnja 2014. kojim se obavještava tužitelja o produljenju roka za obradu zahtjeva za otpust carina predviđenog člankom 907. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.), i kao drugo, zahtjev da se utvrdi da je članak 909. Uredbe br. 2454/93 proizveo pravne učinke u odnosu na tužitelja temeljem presude Općeg suda od 19. ožujka 2013., Firma Van Parys/Komisija (T-324/10, EU:T:2013:136).

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Nalaže se društvu Firma Léon Van Parys snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije.

(¹) SL C 151, 19.5.2014.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. prosinca 2014. – Vanbreda Risk & Benefits protiv Komisije**(Predmet T-199/14 R)****(„Privremena pravna zaštita — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga osiguranja stvari i osoba — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Dopuštenost — Fumus boni juris — Hitnost — Postupak vaganja interesa”)**

(2015/C 056/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vanbreda Risk & Benefits (Antwerpen, Belgija) (zastupnici: P. Teerlinck i P. de Bandt, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i L. Cappelletti, agenti)

Predmet

Zahtjev za određivanje privremenih mjera kojim se u biti traži suspenzija izvršenja odluke Komisije od 30. siječnja 2014. kojom je ista odbila ponudu koju je tužitelj podnio temeljem poziva na nadmetanje za nabavu koja se odnosila na osiguranje stvari i osoba, te kojom je ugovor dodijelila drugom društvu.

Izreka

1. Suspendira se izvršenje odluke Europske komisije od 30. siječnja 2014. kojom je ista odbila ponudu društva Vanbreda Risk & Benefits podnesenu temeljem poziva na nadmetanje za nabavu koja se odnosila na osiguranje stvari i osoba, te kojom je ugovor dodijelila drugom društvu, u dijelu koji se odnosi na dodjelu za grupu br. 1.
2. Zadržavaju se pravni učinci spomenute odluke Komisije od 30. siječnja 2014., do isteka roka za žalbu protiv ovog rješenja.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje Općeg suda od 10. prosinca 2014. – Mabrouk protiv Vijeća**(Predmet T-277/14) ⁽¹⁾****„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata u odnosu na situaciju u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Tužba zbog propusta — Zahtjev za pristup dokazima u posjedu Vijeća protiv fizičke osobe obuhvaćene tim mjerama — Pristup koji je odobrilo Vijeće — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”**

(2015/C 056/28)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunis) (zastupnici: J.-R. Farhouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, odvjetnici, i S. Crosby, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. De Elera i G. Étienne, agenti)

Predmet

Tužba za utvrđenje propusta Vijeća zbog njegova nezakonita propusta djelovanja povodom zahtjeva tužitelja za pristup spisu u kojem su bili sadržani dokazi na temelju kojih je Vijeće naložilo zamrzavanje njegovih financijskih sredstava u Europskoj uniji.

Izreka

1. *Postupak povodom tužbe obustavlja se.*
2. *Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 194, 24.6.2014.

Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2014. – Christian Dior Couture protiv OHIM-a (Prikaz ponavljajućih kvadrata s reljefnim efektom)

(Predmet T-313/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Djelomično odbijanje registracije — Djelomično povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2015/C 056/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Christian Dior couture SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: M. Sabatier, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. ožujka 2014. (predmet R 459/2013-4) o zahtjevu za međunarodnu registraciju u kojoj je designirana Europska unija.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Nalaže se tužitelju snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 223, 14.7.2014.

Rješenje Općeg suda 12. prosinca 2014. – CR protiv Parlamenta i Vijeća

(Predmet T-342/14 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Povrat preplaćenih iznosa — Prigovor nezakonitosti članka 85. stavka 2. Pravilnika — Pravna sigurnost — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja — Očito neosnovana žalba”)

(2015/C 056/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: CR (Malling, Francuska) (zastupnik: A. Salerno, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament (zastupnici: V. Montebello-Demogeot i E. Taneva, agenti); Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. Bisch, zatim M. Bauer i E. Rebasti, agenti)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 12. ožujka 2014., CR protiv Parlamenta (F-128/12, EU:F:2014:38), kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Nalaže se CR-u snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europskog parlamenta u okviru ovog postupka.*
3. *Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje vlastitih troškova.*

⁽¹⁾ SL C 212, 7.7.2014.

Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2014. – Quanzhou Wouxun Electronics protiv OHIM-a – Locura Digital (WOUXUN)

(Predmet T-345/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Rok za tužbu — Zakašnjenje — Nepostojanje nepredvidivih okolnosti ili više sile — Očita nedopuštenost”)

(2015/C 056/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Quanzhou Wouxun Electronics Co. Ltd (Quanzhou, Kina) (zastupnici: A. Sebastião i J. Pimenta, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Locura Digital, SL (Granollers, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. veljače 2014. (predmet R 407/2013-4) u vezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka WOUXUN kao žiga Zajednice.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Quanzhou Wouxun Electronics Co. Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova.*

⁽¹⁾ SL C 235, 21.7.2014.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 8. prosinca 2014. – STC protiv Komisije**(Predmet T-355/14 R)****(„Privremena pravna zaštita — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Izgradnja i održavanje trigeneracijske elektrane — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje fumus boni juris”)**

(2015/C 056/32)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: STC SpA (Forlì, Italija) (zastupnici: A. Marelli i G. Delucca, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Cappelletti, L. Di Paolo i F. Moro, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za odgodu izvršenja odluke od 3. travnja 2014. kojom je Komisija odbila ponudu STC-a u okviru poziva na nadmetanje JRC IPR 2013 C04 0031 OC za izgradnju trigeneracijske elektrane s plinskom turbinom i njeno održavanje na lokaciji njenog Zajedničkog istraživačkog centra (JRC) u Ispri (Italija) (SL 2013/S 137-237146), odluke kojom je Komisija dodijelila ugovor društvu CPL Concordia i, posljedično, svih drugih kasnijih odluka, i s druge strane, zahtjev za odgodu izvršenja odluke Komisije kojom se odbija zahtjev za pristup dokumentima, uključujući i privremenu mjeru koja dopušta potpuno ostvarenje prava na pristup dokumentima poziva na nadmetanje.

Izreka

1. Zahtjev za određivanje privremenih mjera se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2014. – Alsharghawi protiv Vijeća**(Predmet T-532/14) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja zbog situacije u Libiji — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora — Rok za tužbu — Početak tijeka roka — Nedopuštenost”)**

(2015/C 056/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Južna Afrika) (zastupnik: É. Moutet, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2011/137/ZVSP od 28. veljače 2011. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji (SL L 58, str. 53.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str. 191.), i kao drugo, poništenje Odluke Vijeća 2011/178/ZVSP od 23. ožujka 2011. o izmjeni Odluke 2011/137 (SL L 78, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str. 223.), u dijelu u kojem se tiču tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Bashiru Salehu Bashiru Alsharghawiju nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 303, 8.9.2014.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. prosinca 2014. – AF Steelcase protiv OHIM-a**(Predmet T-652/14 R)****(„Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Isporuka i ugradnja namještaja — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Nepostojanje fumus boni juris”)****(2015/C 056/34)**

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: AF Steelcase, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: S. Rodríguez Bajón, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) (zastupnici: N. Bambara i M. Paolacci, agenti)

Predmet

Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu kojim se, u biti, traži suspenzija izvršenja odluke Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 8. srpnja 2014. kojom je odbijena tužiteljeva ponuda koju je podnio u okviru postupka javne nabave za isporuku i ugradnju namještaja i opreme u zgradama OHIM-a.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 4. prosinca 2014. – Philip Morris protiv Komisije**(Predmet T-796/14)****(2015/C 056/35)**

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Ltd (Richmond, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Nordlander i M. Abenhaïm, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglašiti tužbu za poništenje dopuštenom;

- poništi Odluku Komisije Ares (2014) 3142109 Europske Komisije od 24. rujna 2014. u djelu u kojem se njome odbija dati tužitelju potpuni pristup zatraženim dokumentima, međutim uz izuzetak izmijenjenih osobnih podataka koji se u njima nalaze;
- naloži Komisiji da snosi tužiteljeve troškove u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj traži poništenje Odluke Ares (2014) 3142109 od 29. rujna 2014. kojom je Komisija odbila odobriti tužitelju potpuni pristup šest internih dokumenata sastavljenih u okviru pripremnog posla koji je vodio do donošenja Direktive 2014/40/EU o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

U prilog tužbi, tužitelj navodi tri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi da je Komisija povrijedila obvezu obrazloženja time što nije za svaki dokument objasnila koje se mjerodavno izuzeće od Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije („Uredba o transparentnosti”) primijenilo i na temelju kojih činjeničnih okolnosti i razmatranja. Oslanjajući se na iste općenite argumente kako bi opravdala svoje odbijanje (zaštita sudskog postupka, pravnog savjetovanja, i postupak odlučivanja) Komisija nije navela razloge zbog kojih bi otkrivanje zatraženih dokumenata „konkretno i stvarno” ugrozili svaki od tih interesa. Konkretnije, pobijana odluka ne objašnjava je li opravdanje navedeno za svako mjerodavno odbijanje ‘sudski postupak’ ili ‘pravno savjetovanje’.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi da je Komisija prekršila članak 4. stavak 2. drugu alineju Uredbe o transparentnosti kada nije pokazala kako bi otkrivanje u svakom slučaju „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu „pravnog savjetovanja” ili „sudskog postupka”. Što se tiče zaštite „pravnog savjetovanja”, Komisijina apstraktna opravdanja su sva bila odbačena u sudskoj praksi i Komisija nije dala nikakvo konkretno objašnjenje koje bi pokazalo zašto bi u ovom slučaju potpuno otkrivanje zatraženih dokumenata „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu pravnog savjetovanja. Što se tiče „sudskog postupka”, Komisija ponovno nije objasnila, zašto bi konkretno, otkrivanje „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu „sudskog postupka”.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi da je Komisija prekršila oba podstavka članka 4. stavka 3. Uredbe o transparentnosti kada nije objasnila kako bi otkrivanje konkretno i stvarno ugrozilo zaštitu „postupka odlučivanja”. Što se tiče prvog podstavka članka 4. stavka 3. Uredbe o transparentnosti, Komisija nije utvrdila za koji bi se „postupak odlučivanja” moglo smatrati da „još uvijek traje” i nije pokazala kako bi otkrivanje konkretno i stvarno ugrozilo njezin postupak odlučivanja. Što se tiče drugog podstavka te odredbe, Komisija nije pokazala da su zatraženi dokumenti bili „mišljenja” u smislu tog podstavka i, *a fortiori*, da je rizik da bi otkrivanje konkretno i stvarno ugrozilo postupak odlučivanja ozbiljan u smislu tog podstavka.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145/43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 9. prosinca 2014. – Philip Morris protiv Komisije

(Predmet T-800/14)

(2015/C 056/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Ltd (Richmond, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Nordlander i M. Abenhaim, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši tužbu za poništenje dopuštenom;
- poništi Odluku Komisije Ares (2014) 3188066 od 29. rujna 2014. u djelu u kojem se njome odbija dati tužitelju potpuni pristup zatraženim dokumentima, međutim uz izuzetak izmijenjenih osobnih podataka koji se u njima nalaze;
- naloži Komisiji plaćanje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj traži poništenje Odluke Ares (2014) 3188066 od 29. rujna 2014., kojom je Komisija odbila odobriti tužitelju potpuni pristup devet internih dokumenata sastavljenih u okviru pripremnog posla koji je vodio do donošenja Direktive 2014/40/EU o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

U prilog tužbi tužitelj navodi tri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi da je Komisija povrijedila obvezu obrazloženja time što nije za svaki dokument i verziju objasnila koje je mjerodavno izuzeće od Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba o transparentnosti) primijenila i na temelju kojih činjeničnih okolnosti i razmatranja. Oslanjajući se na iste općenite argumente kako bi opravdala svoje odbijanje na temelju zaštite sudskog postupka i pravnog savjetovanja, Komisija nije navela razloge zbog kojih bi otkrivanje zatraženih dokumenata „konkretno i stvarno” ugrozilo svaki od tih interesa. Konkretnije, u pobijanoj odluci nije objašnjeno je li opravdanje navedeno za svako mjerodavno odbijanje „sudski postupak” ili „pravno savjetovanje”.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi da je Komisija prekršila članak 4. stavak 2. drugu alineju Uredbe o transparentnosti kada nije pokazala kako bi otkrivanje u svakom slučaju „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu „pravnog savjetovanja” ili „sudskog postupka”. Što se tiče zaštite „pravnog savjetovanja”, sva Komisijina apstraktna opravdanja su bila odbačena u sudskoj praksi i Komisija nije dala nikakvo konkretno objašnjenje koje bi pokazalo zašto bi u ovom slučaju potpuno otkrivanje zatraženih dokumenata „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu pravnog savjetovanja. Što se tiče „sudskog postupka”, Komisija ponovno nije objasnila zašto bi, konkretno, otkrivanje „konkretno i stvarno” ugrozilo zaštitu „sudskog postupka”. A *fortiori*, Komisija nije provela detaljnu i specifičnu ocjenu toga bi li prevladavajući javni interes mogao opravdati otkrivanje zatraženih dokumenata.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi da je Komisija prekršila drugi podstavak članka 4. stavka 3. Uredbe o transparentnosti kada nije pokazala da relevantni dokumenti/verzije sadrže „mišljenja za internu upotrebu”, kada nije pokazala na koji bi način otkrivanje tih dokumenata „konkretno i stvarno” ugrozilo postupak odlučivanja i kada nije ispravno odvagala interes na koji se poziva u odnosu na prevladavajući javni interes za otkrivanje.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014, L 127/1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 49.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145/43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 17. prosinca 2014. – Tayto Group protiv OHIM-a – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Predmet T-816/14)

(2015/C 056/37)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Tayto Group Ltd (Craigavon, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Kunze, *solicitor*, i G. Würtenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „REAL HAND COOKED” – prijava žiga Zajednice br. 9 062 688

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. listopada 2014. u predmetu R 842/2013-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članaka 64., 75., 76. i 83. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 24. prosinca 2014. – Gascogne Sack Deutschland i Gascogne protiv Komisije

(Predmet T-843/14)

(2015/C 056/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Njemačka) i Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francuska) (zastupnici: F. Puel i E. Durand, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost Europske unije zbog postupka pred Općim sudom koji je povrijedio obvezu suđenja u razumnom roku;

Posljedično,

- osudi Europsku uniju na plaćanje primjerene i potpune naknade materijalne i nematerijalne štete koju su pretrpjeli tužitelji zbog nezakonitog djelovanja Unije, koja odgovara sljedećim iznosima, uvećanim za kompenzacijske kamate i zatezne kamate po stopi koju primjenjuje Europska središnja banka na svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna poena, računajući od dana podnošenja tužbe:
 - 1 193 467 eura s osnove pretrpljenih gubitaka zbog plaćanja dodatnih zakonskih kamata primijenjenih na glavnici sankcije duže od razumnog roka;
 - 187 571 eura s osnove pretrpljenih gubitaka zbog dodatnih plaćanja bankarske garancije duže od razumnog roka;

- 2 000 000 eura s osnove izgubljene dobiti i/ili pretrpljenih gubitaka zbog „neizvjesnosti”, i
- 500 000 eura s osnove nematerijalne štete;
- podredno, ako bi se smatralo da iznos pretrpljene štete treba biti predmetom nove procjene, naloži vještačenje u skladu s člankom 65. točkom (d), člankom 66. stavkom 1. i člankom 70. Poslovnika Općeg suda;
- u svakom slučaju, naloži Europskoj uniji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističu jedan tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 47. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zbog predugog trajanja postupka pred Općim sudom i, dakle, povrede njihovog temeljnog prava da se njihov slučaj ispita u razumnom roku.

Tužba podnesena 30. prosinca 2014. – GHC protiv Komisije

(Predmet T-847/14)

(2015/C 056/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: GHC Gerling, Holz & Co. Handels GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: D. Lang, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije od 31. listopada 2014. C(2014) 7920 i kvotu dodijeljenu tužitelju za 2015. za stavljanje na tržište fluorouglikovodika u dijelu u kojem je tužitelju određena preniska referentna vrijednost i dodijeljena mu premala kvota za 2015.;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda Uredbe (EU) br. 517/2014 ⁽¹⁾

- Tužitelj ovdje ističe da je tuženik za tužitelja odredio prenisku referentnu vrijednost i dodijelio mu premalu kvotu za 2015. Prigovara da je Komisija prilikom svojeg izračuna uzela u obzir razvoj zaliha u referentnim godinama.
- Tužitelj tvrdi da izričaj, povijest nastanka, struktura te smisao i svrha Uredbe br. 517/2014 ne opravdavaju uzimanje u obzir razvoja stanja zaliha.
- Tužitelj u okviru ovog tužbenog razloga ističe da godišnji razvoj stanja zaliha nije prikladan kako bi se za uvoznike i izvoznike koji nisu proizvođači utvrdila stvarna količina stavljena na tržište, nego iskrivljuje to utvrđivanje na štetu tužitelja.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja prema članku 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

- Tužitelj ovdje ističe da je zbog uzimanja u obzir godišnjeg razvoja stanja zaliha u referentnim godinama neopravdano stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na uvoznike koji su prodali svoje zalihe tijekom referentne godine i nisu skladištili nakon isteka godine.

— Nadalje, tužitelj je kao uvoznik neopravdano stavljen u nepovoljniji položaj i u odnosu na proizvođače jer se uzimanjem u obzir razvoja godišnjih zaliha za proizvođače može točno utvrditi stvarna količina stavljena na tržište, dok je ona utvrđena iskrivljeno na štetu tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda obveza obrazlaganja prema članku 296. UFEU-a

— Tužitelj ovdje osobito ističe da pobijana odluka ne zadovoljava zahtjeve obveze obrazlaganja, a osobito nije jasno kako su sastavljene navedene tone ekvivalenta CO₂ za tužitelja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 517/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o fluoriranim stakleničkim plinovima i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 842/2006 (SL L 150, str. 195.).

Tužba podnesena 2. siječnja 2015. – SNCM protiv Komisije

(Predmet T-1/15)

(2015/C 056/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Francuska) (zastupnici: F.-C. Laprèvote i C. Froitzheim, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti, na osnovi članaka 107. i 263. UFEU-a i članka 41. Povelje, Odluku C(2013) 7066 *final* od 20. studenoga 2013.;
- poništi u cijelosti Odluku u mjeri u kojoj uzima u obzir da prodaja 75 % SNCM-a po negativnoj cijeni od 158 milijuna eura predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- podredno, djelomično poništi Odluku u mjeri u kojoj uzima da povećanje kapitala od 8,75 milijuna eura koje je upisalo društvo CGMF predstavlja državnu potporu;
- podredno, djelomično poništi Odluku u mjeri u kojoj uzima da uplata predujma od 38,5 milijuna eura predstavlja državnu potporu;
- podredno, djelomično poništi odluku Komisije jer zajedno analizira usklađenost bilance od 15,81 milijuna eura isplaćenih u okviru potpora za restrukturiranje iz 2002. s cjelokupnim mjerama iz 2006.;
- još podrednije, djelomično poništi Odluku u mjeri u kojoj se njome zaključuje da predmetne mjere predstavljaju državne potpore koje su nespojive sa zajedničkim tržištem;
- naloži Komisiji snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u svojoj tužbi zahtijeva poništenje Odluke Komisije 2014/882/EU od 20. studenoga 2013. [priopćene pod brojem dokumenta C(2013) 7066 *final*] kojom je Komisija utvrdila da, jednim dijelom, iznos pomoći za restrukturiranje koju su 18. veljače 2002. priopćile francuske vlasti, od 15,81 milijuna eura, i drugim dijelom, tri mjere koje su francuske vlasti provele 2006. u korist tužitelja, odnosno prodaja 75 % tužitelja po negativnoj cijeni od 158 milijuna eura, povećanje kapitala od 8,75 milijuna eura koje je upisalo društvo Compagnie générale maritime et financière i uplata predujma od 38,5 milijuna eura predstavljaju nezakonite državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem. Komisija je stoga naložila njihov povrat.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se navodi povreda članaka 108. stavka 2. i članka 266. UFEU-a, kao i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer je Komisija odbila zatvoriti formalni ispitni postupak nakon djelomičnog poništenja Odluke Komisije 2009/611/EZ od 8. srpnja 2008. ⁽¹⁾, presudom Općeg suda od 11. rujna 2012. koja je donesena u predmetu T-565/08, Corsica Ferries France protiv Komisije ⁽²⁾.
2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se navodi povreda članka 107. UFEU-a, obveze obrazlaganja i načela jednakosti postupanja, kao i pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocjeni, jer je Komisija procijenila da negativna prodajna cijena predstavlja državnu potporu.
3. Treći tužbeni razlog u okviru kojeg se podredno navodi povreda načela proporcionalnosti i očita pogreška u ocjeni, jer je Komisija smatrala da uplata kapitala od 8,75 milijuna eura predstavlja državnu potporu.
4. Četvrti tužbeni razlog u okviru kojeg se podredno navodi očita pogreška u ocjeni, jer je Komisija procijenila da mjere pomoći pojedincu u iznosu od 38,5 milijuna eura predstavljaju državnu potporu.
5. Peti tužbeni razlog u okviru kojeg se podredno navodi pogreška koja se tiče prava i očita pogreška u ocjeni, jer je Komisija zajedno ispitala usklađenost bilance od 15,81 milijuna eura, isplaćenih u okviru pomoći za restrukturiranje 2002., s ukupnošću mjera iz 2006.
6. Šesti tužbeni razlog u okviru kojeg se podredno navode očite pogreške u ocjeni i povreda obveze obrazlaganja, jer je Komisija potpore za restrukturiranje isplaćene 2002. i 2006. proglasila nespojivima sa zajedničkim tržištem.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2009/611/EZ od 8. srpnja 2008. o mjerama C 58/02 (prije N 118/02) koje je Francuska izvršila u korist Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [priopćena pod brojem dokumenta C(2008) 3182] (SL 2009, L 225, str. 180.).

⁽²⁾ Presuda od 11. rujna 2012., Corsica Ferries France protiv Komisije (T-565/08, EU:T:2012:415).

Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2014. – Alban Giacomo protiv Komisije

(Predmet T-259/12) ⁽¹⁾

(2015/C 056/41)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 227, 28.7.2012.

Rješenje Općeg suda od 5. prosinca 2014. – Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe protiv EMA-e

(Predmet T-547/12) ⁽¹⁾

(2015/C 056/42)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 46, 16.2.2013.

Rješenje Općeg suda od 9. prosinca 2014. – Makhlouf protiv Vijeća**(Predmet T-442/13) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/43)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 325, 9.11.2013.

Rješenje Općeg suda od 9. prosinca 2014. – Pfizer protiv Komisije i EMA-e**(Predmet T-48/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/44)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 15.3.2014.

Rješenje Općeg suda od 3. prosinca 2014. – ENISA protiv Psarrasa**(Predmet T-689/14 P) ⁽¹⁾**

(2015/C 056/45)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik žalbenog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 431, 1.12.2014.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR